

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Vasné dr. Kemecsei Hedvig ügyvéd képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt OMMF alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróságon megindított és a 6.M.662/2010/3. számú ítélettel befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 6.M.662/2010/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 32.000,- (harminckettőezer) forint és 8.000 (nyolcezer) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

Az alperes É. Munkaügyi Felügyelőségének a felperes varrodájában, 2010. február 16-án tartott munkaügyi ellenőrzést követően hozott elsőfokú határozatának 1. pontja arra kötelezte a felperest, hogy a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően tartsa nyilván a munkavállalók rendes és rendkívüli munkavégzésével kapcsolatos adatokat, és tájékoztassa őket a munkakör betöltéséhez szükséges iskolai végzettségről. A határozat 2. pontjában írtak szerint a munkakör betöltéséhez szükséges iskolai végzettségről szóló tájékoztatás kötelezettsége hét munkavállaló esetében elmaradt. A feltárt munkaügyi szabálytalanság miatt a hatóság 300.000 forint munkaügyi bírsággal sújtotta a felperest.

Az indoklás szerint a munkaügyi ellenőrzés alkalmával átvizsgált jelenléti íveken az ellenőrzés napjára vonatkozóan nem került feltüntetésre a munkaidő kezdő időpontja, amellyel összefüggésben a tanúként meghallgatott munkavállalók megerősítették, hogy a gyakorlat szerint a munkaidő-adatokat a nap végén rögzítik. Nem fogadta el a munkáltató képviseletre jogosult vezetőjének arra vonatkozó hivatkozását, miszerint az egyidejűleg foglalkoztatottak nagy száma miatt - a folyamatos munkavégzés biztosítása érdekében - a munkaidő-

nyilvántartás vezetésére akkor nyílik lehetőség, ha a napi munkát már szétosztották.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes ... számú jogerős határozatában az elsőfokú hatóság döntését azzal hagyta helyben, hogy az Mt. 76. §-ának (5) bekezdésében írt tájékoztatási kötelezettség elmaradása nem, kizárólag a jelenléti ív vezetésével kapcsolatos kötelezettség elmulasztása képezte a bírság alapját.

A felperes a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt előterjesztett keresetében a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését, illetve a bírság mérséklését kérte.

A Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 6.M.662/2010/3. számú ítéletével az alperes másodfokú határozatát az alperes É. Munkaügyi Felügyelőségének ... számú elsőfokú határozatra is kiterjedően megváltoztatva mellőzte a jelenléti ív vezetésével összefüggő munkaügyi szabálytalanság megállapítását, és az ennek alapján kiszabott 300.000 forint munkaügyi bírság alkalmazását.

A munkaügyi bíróság jogi álláspontja szerint a munkaidő-nyilvántartás vezetésére nézve nincs olyan törvényi előírás, amely szerint a munka megkezdését azzal egyidejűleg dokumentálni kellene. Jogszabályi rendelkezés megsértése hiányában a munkaügyi bírság kiszabása nem volt megalapozott, ezen kívül a felperes által foglalkoztatott munkavállalókat semmilyen joghátrány nem érte.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben a munkaügyi bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte.

Kifejtette, hogy a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény (Met.) a munkaügyi felügyelő számára lehetővé teszi a munkaidőre, pihenőidőre, vagy a rendkívüli munkavégzésre vonatkozó előírások ellenőrzését.

A Pp. 339. § (2) bekezdésére utalva arra hivatkozott, hogy a munkaügyi bíróság figyelmen kívül hagyta a jogalkotó nyilvánvaló szándékát. Az Mt. 140/A. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt, a munkavégzés helyén történő naprakész nyilvántartásra vonatkozó előírásából levezethető az ellenőrizhetőség, a hitelesség, a teljesség, a kellő részletesség és a valóság elve. Amennyiben a munkaidő-nyilvántartásban feltüntetett adatok nem a tényleges munkavégzés megkezdésekor, hanem utólagosan kerülnek rögzítésre, úgy álláspontja szerint az aznapi munkavégzésre vonatkozó adatok hitelessége - különösen az érintett nagyszámú munkavállalóra tekintettel - kétségsbe vonható.

Hivatkozott arra is, hogy a helyszínen felvett jegyzőkönyvekben a munkavégzés kezdő időpontjára nézve a munkavállalók ellentmondó nyilatkozatokat tettek. Amennyiben a munkakezdés időpontjának rögzítése elmarad, nem ellenőrizhető, hogy a műszak megkezdése előtt történt-e rendkívüli munkavégzés, a munkáltató két munkanap között

biztosította-e az előírt pihenőidőt, és a napi munkavégzés időtartama meghaladta-e az Mt.-ben rögzített mértéket.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

Nem vitásan a hatóság a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény (Met.) 3. § (1) bekezdés c) pontja alapján az ellenőrzés napjára nézve is vizsgálhatja a munkáltató nyilvántartási kötelezettségének teljesülését. Az Mt. 140/A. § (1) bekezdése értelmében a munkavállaló rendes és rendkívüli munkaidejével, ügyeletével, készenlétével, szabadsága kiadásával és más munkaidő-kezdvezményével kapcsolatos adatokat a munkáltató köteles nyilvántartani.

Az alperes helytállóan fejtette ki, hogy a jogszabály a nyilvántartás formáját nem határozza meg, azonban nyilvánvaló, hogy ezen adatok pontos és egyértelmű rögzítése a jogbiztonságot szolgálja, ezért a munkaidőre és a pihenőidőre vonatkozó szabályok betartása akkor biztosított, ha minden munkavállaló ténylegesen munkában töltött ideje megállapítható a munkáltató nyilvántartásából.

Az Mt. 140/A. § (3) bekezdése szerint a munkáltató által vezetett munkaidő nyilvántartásnak olyannak kell lennie, melyből naptári naponként, illetve egybefüggő 24 óránként a beosztott, valamint a ténylegesen teljesített rendes és rendkívüli munka, ügyelet és készenlét kezdő és befejező időpontja egyértelműen kitűnik. A munkaidőre, pihenőidőre vonatkozó szabályok betartását eszerint akkor lehet ellenőrizni, ha az aznapi munkaidő-nyilvántartásból a ténylegesen munkában töltött idő megállapítható, erre pedig rendeltetése szerint a munkaidő végével is sor kerülhet.

A hatóság az általa hivatkozott hiányosságot amiatt állapította meg, mert 2010. február 16-án a műszakban dolgozó 550 főből a 11 órakor tartott munkaügyi ellenőrzés alkalmával a jelenléti íven 313 munkavállaló tekintetében még nem került feltüntetésre a munkakezdés aznapi időpontja. A közigazgatási iratok ennek tényén túl nem tartalmaztak olyan további, konkrét megállapítást vagy adatot, amely - erre figyelemmel - a munkavállalókat ténylegesen fenyegető jog vagy érdeksérelem megállapítására adott volna alapot. Az alperes jogi képviselője a nyilvántartás vezetésének a felperes által alkalmazott módja alapján csupán a visszaélés elvi lehetőségére hivatkozott (6.M.662/2010/3. számú tárgyalási jegyzőkönyv negyedik bekezdésében).

Törvénsértés nélkül állapította meg a munkaügyi bíróság, hogy az

idézett törvényből a munkaidő megkezdésének azzal egy időben történt dokumentálásának kötelezettsége nem következik. Az a körülmény, hogy az adott nap délelőttjén a jelenléti ív még nem tartalmazta a munkakezdés időpontját, önmagában, további bizonyított körülmények hiányában nem adott alapot az Mt. 140/A. § (1) és (3) bekezdésében foglaltak megsértésének megállapítására. Megszegett jogszabály hiányában a jogalkotó általa vélelmezett szándékára való alperesi hivatkozás téves és megalapozatlan.

A fenti indokolás alapján a Legfelsőbb Bíróság - jogszabálysértés hiányában - a Pp. 275. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 6.M.662/2010/3. számú jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárási költség viseléséről a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján az alperest megillető személyes illetékmentességre figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2011. december 14.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. tanács elnöke, előadó bíró, dr. Stark Marianna s.k. bíró, Dr. Földényi Gyuláné s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bíróági tisztviselő